

Convenție din 06/11/2003

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1057 din 15/11/2004

între România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Republica Federală Democrată Etiopia,
dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.
2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.
3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:
 - a) în cazul României:
 - (i) impozitul pe venit;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe dividend;
 - (iv) impozitul pe venitul agricol, denumite în continuare impozit român;
 - b) în cazul Etiopiei:
 - (i) impozitul pe venitul din salarii și remunerații aferente;
 - (ii) impozitul pe venitul din activități de afaceri desfășurate de persoane juridice și din activități de afaceri desfășurate de persoane fizice, inclusiv impozitul pe venitul din activități agricole și impozitul pe venitul din închirierea de proprietăți imobiliare;
 - (iii) impozitul pe veniturile obținute din servicii prestate în străinătate;
 - (iv) impozitul pe dividend, redevență și pe câștig întâmplător;
 - (v) impozitul pe câștiguri de capital, denumite în continuare impozit etiopian.
4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării prezentei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții:
 - a) termenii un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Etiopia, după cum cere contextul;
 - b) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturile suverane și jurisdicția;
 - c) termenul Etiopia înseamnă Republica Federală Democrată Etiopia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul național și orice altă regiune care, în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația Etiopiei, este sau poate fi considerată ca o regiune în care Etiopia își exercită drepturile suverane ori jurisdicția;
 - d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;
 - e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;
 - f) termenii întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;
 - g) termenul național înseamnă:
 - (i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asocieră de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;
 - (ii) în cazul Etiopiei, toate persoanele fizice având naționalitatea Etiopiei și toate persoanele juridice, parteneriatele și asocierile având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Etiopia;

h) termenul transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, exploatate de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) termenul autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Etiopiei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, termenul rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii efective sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a aceluși stat. Dar acest termen nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Termenul sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un magazin;

f) un atelier;

g) un depozit comercial;

h) o fermă, o plantație sau un alt loc unde sunt desfășurate activități agricole, forestiere, de plantație sau activități conexe; și

i) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent, dar numai când acesta durează mai mult de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, termenul sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopuri de publicitate, pentru furnizarea de informații pentru cercetare științifică sau pentru activități similare care au un caracter pregătitor ori auxiliar pentru întreprindere;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime pe teritoriul celuilalt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 7.

Autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc cu privire la modul de aplicare a prevederilor acestui paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sunt consacrate în întregime sau în principal acelei întreprinderi, el nu va fi considerat ca fiind un agent cu statut independent în sensul acestui paragraf.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Termenul proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Termenul include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluia sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. Dacă o întreprindere a unui stat contractant, care are un sediu permanent în celălalt stat contractant, vinde bunuri sau mărfuri de același fel ori de natură similară cu cele vândute de sediul permanent sau prestează servicii de același fel ori de natură similară cu cele prestate de sediul permanent, profiturile obținute din astfel de activități pot fi atribuite sediului permanent, dar numai dacă întreprinderea demonstrează că asemenea vânzări sau servicii nu sunt aferente activității sediului permanent.

4. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

5. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

6. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

7. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

8. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile acestui articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelu stat - și impune în consecință - profiturile pentru care o întreprindere a celuiilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt, de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plăitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plăitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societatea rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuiilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dobânzilor.

Autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc asupra modului de aplicare a prevederilor acestui paragraf.

3. Prevederile paragrafului 2 al acestui articol nu se vor aplica dobânzilor plătite în legătură cu un împrumut acordat și garantat, direct sau indirect, de către guvernul unui stat contractant, de autoritățile sale locale, de unitățile sale administrativ-teritoriale sau de băncile naționale ale statelor contractante, cu condiția ca garanția să fie emisă pentru împrumuturile acordate instituțiilor guvernamentale.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni și titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă

în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unor opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra softului de computer, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori televiziune, transmisiilor de orice fel pentru emisiunile destinate publicului, orice patent sau marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial ori științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent, inclusiv acțiunile și alte titluri de participare similare, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe, sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatareii acestor nave și aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-3, sunt impozabile numai în statul contractant în care aceste proprietăți sunt situate.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care acesta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, este impozabilă în celălalt stat contractant numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salarială este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salarială este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în celălalt

stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salarială exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele celor două state contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salarială desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare primite în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale dintr-un stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

4. Termenul pensie înseamnă o plată făcută în mod periodic pentru serviciile prestate în trecut sau sub formă de compensație pentru prejudiciile suferite pe durata desfășurării activității salariale.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant sau autorității locale ori unității administrativ-teritoriale sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a celui stat, și:

(i) este un național al celui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a celui stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a celui stat unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant sau acelei autorități locale ori acelei unități administrativ-teritoriale sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al celui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor, altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenți și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost rezident al celui alt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din

surse aflate în afara aceluia stat.

2. Un student care studiază la o universitate ori la altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un practicant care este sau a fost rezident al primului stat menționat imediat înaintea venirii sale în celălalt stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă ce nu depășește 4 ani nu va fi impus în celălalt stat pentru remunerațiile primite ca urmare a unor servicii prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie în legătură cu studiile sau cu pregătirea sa și remunerațiile să constituie venituri necesare pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, unei școli sau a altei instituții educaționale similare nonprofit, care este recunoscută de Guvernul celui alt stat contractant, este prezentă în acel celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a predă sau a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant netratate în articolele precedente ale prezentei convenții și provenind din celălalt stat contractant sunt impozabile, de asemenea, în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabil în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatate de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în statul contractant în care aceste proprietăți sunt situate.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impozitat în celălalt stat contractant, primul stat menționat va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în acel celălalt stat;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în acel celălalt stat.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în acel celălalt stat.

2. În conformitate cu prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, când venitul obținut într-un stat contractant este scutit sau impus cu o cotă redusă de impozit în acel stat, pentru o perioadă determinată de timp, în conformitate cu legislația și reglementările aceluia stat, atunci impozitul aferent unui asemenea venit, care a fost scutit sau impus cu o cotă redusă de impozit în acel stat, va fi creditat față de impozitul pe venit datorat în statul în care beneficiarul efectiv al venitului este rezident.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea ori obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali aceluia celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în acel celălalt stat contractant nu va fi

stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul ori de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a statelor contractante, să supună cazul fie autorității competente a statului contractant al cărui rezident este, fie dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, autorității competente a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 2 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a acelui stat sau a celui alt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a acelui stat sau a celui alt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional ori a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare și prevederile sale se vor aplica:

- a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și
- b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată, dar fiecare stat contractant o poate denunța după o perioadă de 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția să fie remisă pe căi diplomatice o notă de denunțare scrisă. În această situație prezenta convenție va înceta să se aplice:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 6 noiembrie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limba română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Maria Manolescu,
secretar de stat

Pentru Republica Federală Democrată Etiopia,
Halima Mohamed,
ambasadoarea agreată a Etiopiei în România